

γενής ἔχει τὸ ἴδιον δικαίωμα, ὅταν ἔλθῃ νὰ δίδῃ τὴν τιμὴν ἐκείνου ὅπου τὸ ἡγόρα-
σεν καὶ νὰ λαμβάνει τὸ κτῆμα· ἐξαιρεῖται ἂν ἐπωλήθῃ ἐπὶ δημοπρασίας, διότι τότε
μένει εἰς τὸν πλειοδότην.

Ἐν Μήλῳ τῇ 3 7/8ρίου 1833

Εὐπειθέστατοι

Ὁ Γραμμ.

Οἱ Δημογέροντες

ν. ταταράκης

Ἰάκωβος Ἀρμένης

(Τ.Σ.) Εμ. Βασιλείου

(Ἐπογραφαὶ πρωτότυποι)

5. 107

A. Π. 429

Ἐκθεσις τῶν ἐπιτοπίων συνηθειῶν τῆς Νήσου Ἰου.

Α'. Κατὰ τὸ 1 ζήτημα τῆς ὑπ' ἀρ. 330 ἐγκυκλίου τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης
Γραμματείας τῆς ἐπικρατείας ἡ τοπικὴ μας συνήθεια θέλει, ὅταν τις ἀποθάνει ἀδιά-
θετος τὰ θηλυκά του παιδιὰ ὡς ἀσθενέστερα νὰ λαμβάνωσι ἐκ τῆς περιουσίας του
περισσότερον μερίδιον ἀπὸ τὰ ἀρσενικά.

Ἡ συνήθεια αὕτη, ἂν καὶ ἐπικρατεῖ ἀπὸ χρόνων, δὲν φυλάττεται ὅμως γενι-
κῶς ἀπὸ ὅλους τοὺς κατοίκους τῆς Νήσου ταύτης.

Β'. Κατὰ δὲ τὸ 2 ζήτημα ἡ τοπικὴ μας συνήθεια ὑποχρεοῖ τοὺς γονεῖς ν'
ἀφίνωσιν ὅλην σχεδὸν τὴν περιουσίαν των εἰς τὰ ἑαυτῶν τέκνα, ἐκτὸς τινὸς μέρους
πολλὰ μικροῦ καὶ περιττοῦ, τὸ ὁποῖον δύνανται νὰ διαθέσωσιν ὅπου καὶ ὅπως
βούλονται.

Ἡ συνήθεια αὕτη ὑπάρχει ἐξ ἀμνημονεύτων χρόνων μεταξὺ ὅλων τῶν κατοίκων.

Γ'. Κατὰ τὸ 3 ζήτημα ἡ τοπικὴ μας συνήθεια διατάττει ὅταν τις ἀποθάνῃ χωρὶς
διαθήκην νὰ τὸν κληρονομοῦν τὰ παιδιὰ του, ἂν ὅμως δὲν ἔχῃ τέκνα νὰ τὸν κλη-
ρονομοῦν οἱ γονεῖς του· πλὴν οὗτοι δύνανται νὰ κληρονομήσωσι μόνον τὴν ἰδιοκτη-
σίαν καὶ τὰ κτήματα ἐκεῖνα ὅσα ἕκαστος αὐτῶν τῷ ἐπροίκισε, τουτέστιν ὁ μὲν πα-
τὴρ τὰ πατρικά ἢ δὲ μήτηρ τὰ μητρικά. Ἐὰν δὲν ἔχῃ γονεῖς νὰ τὸν κληρονομοῦν
οἱ ἀδελφοὶ καὶ ὅχι οἱ πάπποι ἢ αἱ μάμμαι, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ἀδελφῶν οἱ ἐπιζῶντες
μόνον, οἱ δὲ ἀνεψιοί, ἤγουν τὰ παιδιὰ τῶν πρὸ αὐτοῦ ἀποθανόντων ἀδελφῶν δὲν
λαμβάνουν μερίδιον.

Ἡ συνήθεια τὸ νὰ κληρονομοῦσιν οἱ γονεῖς τὸν ἀποθανόντα ἀδιάθετον καθ'



ὅσον ἕκαστος τὸν ἐπρόκειτο καὶ ἐν ἐλλείψει αὐτῶν νὰ τὸν κληρονομοῦν οἱ ἀδελφοὶ καὶ ὄχι οἱ πάπποι ἢ αἱ μάμμαι, ἐπεκράτησε ἀπὸ καιρὸν ἀμνημόνευτον καὶ ἐπικρατεῖ μέχρι σήμερον ἐκείνη ὁμῶς τοῦ νὰ κληρονομοῦν τὸν ἀδελφὸν οἱ ἐπιζῶντες μόνον ἀδελφοὶ ἐπεκράτει μὲν, ἔπαυσε δὲ μετὰ τὴν Ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν.

Δ'. Κατὰ δὲ τὸ 4 ζήτημα αἱ (sic) τοπικὴ μας συνήθεια συμφωνεῖ μὲ τὸν γραπτὸν νόμον, διότι ὅταν τὸ ἀνδρόγυνον εἶναι ἄτεκνον καὶ ἀποθάνῃ ὁ εἰς τῶν συζύγων ἀδιάθετος, τότε τὸ ἀποθανόν μέρος τὸ κληρονομοῦν οἱ νόμιμοι συγγενεῖς καὶ ὄχι ὁ ἐπιζῶν σύζυγος.

Ε'. Κατὰ τὸ 5 ζήτημα ἡ τοπικὴ μας συνήθεια θέλει, τὰ μὲν θηλυκὰ παιδιά νὰ κληρονομοῦν τὴν μητέρα, τὰ δὲ ἀρσενικὰ τὸν πατέρα. Ἀλλὰ καὶ αὕτη ἡ συνήθεια, ἂν καὶ ὑπάρχῃ ἀνέκαθεν, δὲν φυλαττεται ὁμῶς γενικῶς ἀπὸ ὅλους τοὺς κατοίκους.

ΣΤ'. Κατὰ τὸ 6 ζήτημα ἡ τοπικὴ μας συνήθεια δὲν δίδει τὸ δικαίωμα εἰς τὴν ὑπανδρευθεῖσαν καὶ προικισθεῖσαν γυναῖκα νὰ καταβάλῃ τὴν προῖκα τῆς μετὰ τὸν θάνατον τῶν γονέων τῆς εἰς τὴν κοινὴν συνεισφοράν καὶ νὰ μοιράσῃ ἐξ ἴσου μὲ τὰ λοιπὰ ἀδελφία τῆς, ἀλλὰ εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ εὐχαριστηθῇ εἰς μόνην αὐτήν.

Ἡ συνήθεια αὕτη ἐπεκράτει ἀνέκαθεν.

Ζ'. Κατὰ τὸ 7 ζήτημα ἡ τοπικὴ μας συνήθεια συμφωνεῖ μὲ τὸν νόμον δίδουσα τὸ δικαίωμα εἰς τὴν ὑπανδρευμένην θυγατέρα μετὰ τὸν θάνατον τῶν γονέων τῆς νὰ λαμβάνῃ ἴσον μερίδιον ἐκ τῆς περιουσίας αὐτῶν χωρὶς νὰ δύνανται οἱ ἀδελφοὶ τῆς νὰ τὴν προικίσουν ὀλιγώτερον ἀπὸ τοῦτο.

Η'. Κατὰ δὲ τὸ 8 ζήτημα ἡ τοπικὴ μας συνήθεια διατάσσει ὅταν τὸ ἀνδρόγυνον εἶναι σύμφωνον δύνανται νὰ πωλήσῃ τὴν προῖκα, ἀλλὰ χωρὶς τὴν συγκατάθεσιν αὐτῆς ὁ ἀνὴρ δὲν δύναται νὰ πωλήσῃ οὔτε μέρος αὐτῆς τῆς προικὸς, ἐνῶ ἡ γυνὴ μόνη ἔχει τὸ δικαίωμα, ἂν ὄχι ὅλην τουλάχιστον μέρος αὐτῆς νὰ πωλήσῃ.

Ἡ συνήθεια αὕτη ἐπικρατεῖ ἐξ ἀμνημονεύτων χρόνων.

Συνήθειαι μὴ ἐμπεριεχόμεναι εἰς τὰ ζητήματα τῆς ὑπ' ἀριθ. 330 ἐγκυκλίου τῆς Γραμματείας.

Ὅταν εἰς τῶν συζύγων ἀποθάνῃ καὶ ἀφήσῃ παιδίον καὶ μετ' ὀλίγον ἀποθάνῃ καὶ αὐτό, ὁ ἐπιζῶν σύζυγος δὲν τὸ κληρονομεῖ, ἀλλ' οἱ συγγενεῖς τοῦ ἀποθανόντος συζύγου, τουτέστι λαμβάνουσι ὅλην τὴν περιουσίαν ἐκείνην τὴν ἀνήκουσαν εἰς τὸ ἀποβιώσαν μέρος.

Ἡ συνήθεια αὕτη ἐπικρατεῖ ἔκπαλαι καὶ διατηρεῖται μέχρι τοῦδε.

Ὅταν εἰς τῶν δύο ἀδελφῶν γεννημένων ἀπὸ ἑνὸς πατέρα καὶ δύο μητέρας καὶ ἐναλλάξ ἀποθάνῃ ἅπαις καὶ ἀδιάθετος, ὁ ἐπιζῶν ἑτεροθαλὴς ἀδελφὸς κληρονομεῖ

μόνον τὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ καὶ τὴν περιουσίαν ἐκείνην τὴν καταγομένην ἀπὸ τὸν πατέρα των, τὴν δὲ τῆς μητρὸς αὐτοῦ τὴν κληρονομοῦν οἱ ἐξ αὐτῆς συγγενεῖς.

Ἐν Ἰφ τῇ 12 Μαΐου 1833

Οἱ Δημογέροντες

ματθαῖος λορεντζιάδης

Νικόλαος Σακελίου

γεώργιος θερμιότης

⟨Ὑπογραφαὶ πρωτότυποι⟩

